

פרק ל

פשעים (מניעתם)

פקודה הקובעת הוראות מתוקנות יותר למניעת פשעים

פרק 5

פקודה

מס' 48 ל"ג 1933

[22 בדלמנר, 1933]

1. פקודה זו תקרא פקודת הפשעים, (מניעתם).

השם הקצר

2. כל מקום שנודע למושל המחוז או לנשיא בית משפט מחוזי, או שיש להם טעם להאמין, כי עלול אדם להפר שלום או להשביט את שלות הצבור יכולים הם, אם סבורים הם שיש טעם מספיק לעשות זאת, להוציא הזמנה ערוכה בנוסח הטופס שבתוספת הראשונה לפקודה זו, ובה ידרשו מאותו אדם להתיצב בפניהם ולתת טעם מדוע אינו צריך ליתן שטר ערבות בסכום אשר יורה מושל המחוז או נשיא בית המשפט המחוזי, בין בצרוף ערבים ובין בלא ערבים, בנוסח הטופס שבתוספת השניה לפקודה זו, שיהא שומר שלום או שימנע ממעשים העשויים להפריע את שלום הצבור, למשך תקופה שאותו מושל המחוז או נשיא בית המשפט המחוזי ימצא לנכון לקבעה, ובלבד שלא תעלה על שנה אחת.

מתן בטחון לשמירת השלום

3. כל מקום שנודע למושל מחוז או לנשיא בית משפט מחוזי או שיש להם טעם להאמין כי בתוך תחומי שיפוטם נמצא אדם הכלול באחד הסוגים הנזכרים לקמן, יכולים הם, אם סבורים הם שיש טעם מספיק לעשות זאת, להוציא הזמנה ערוכה בנוסח הטופס שבתוספת הראשונה לפקודה זו ובה ידרשו מאותו אדם להתיצב בפניהם ולתת טעם מדוע לא יתן שטר ערבות בין בצרוף ערבים ובין בלא ערבים, בנוסח הטופס שבתוספת השניה לפקודה זו, על ההגתו הטובה למשך אותה תקופה שאותו מושל מחוז או אותו נשיא בית משפט מחוזי ימצא לנכון לקבעה ובלבד שלא תעלה על שנה אחת: —

מתן בטחון במקרים אחרים

(א) כל שנמצא באיזה מקום, אהד מקום צבורי ואחד מקום פרטי, במסבות המוכיחות למושל המחוז או לנשיא בית המשפט המחוזי, כי הוא עמד לעבור עברה או לסייע במעשה עברה;

(ב) כל שהוא שודד או גנב מועד, או מועד לקבל נכסים גנובים או שדרכו להגן על גנבים או ליתן להם מקלט, או לסייע בהצפתו ובמכירתו של רכוש גנוב;

(ג) כל שהוא מר נפש או מסוכן כל כך שדבר התהלכו חפשי בלא ערבות עלול להמיט סכנה על הצבור.

4. כל מקום —

אימתי מותר להוציא
צו מעצר

(א) שנראה למושל המחוז או לנשיא בית משפט מחוזי, על יסוד הודעה של שוטר או על יסוד ידיעה אחרת (ועל אותו מושל מחוז או נשיא בית משפט מחוזי לרשום בספר את תכנון של אלה), כי יש יסוד לחשוש להפרת השלום או להשבתת שלות הצבור וכי אי אפשר למנוע אותה הפרת שלום או אותה השבתת שלות הצבור אלא אם יעצרו מיד אדם ידוע, או

(ב) שהוזמן אדם להופיע בפני מושל מחוז או בפני נשיא בית משפט מחוזי עפ"י הוראות סעיף 2 או סעיף 3, ולא הופיע במשך זמן מתאים לאחר שנמסרה לו אותה הזמנה,

רשאי אותו מושל מחוז או נשיא בית משפט מחוזי להוציא צו למעצרו של אותו אדם.

5. (1) משהופיע או משהובא אדם על יסוד הזמנה או על יסוד צו הפרוצידורה של החקירה עפ"י הסעיפים 2, 3 או 4, יפתח מושל המחוז או נשיא בית משפט מחוזי בחקירת אמתותה של הידיעה שעל יסודה נקט בפעולות ויגבה עדות נוספת ככל אשר ימצא לנחוץ.

(2) אם מתברר לאחר חקירה כי יש לדרוש מאותו אדם ליתן שטר ערבות, יתן מושל המחוז או נשיא בית המשפט המחוזי צו בענין זה:

בתנאי שאין לצוות על שום אדם ליתן ערבות מסוג השונה מזה הרשום בכתב ההזמנה או בצו המעצר, או בסכום הגדול מן הסכום הרשום בהם, או לתקופה ארוכה מן התקופה הרשומה בהם.

(3) אם לאחר חקירה לא הוכח כי יש צורך שאותו אדם יתן כתב

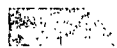
ערבות, ירשום מושל המחוז אן נשיא בית המשפט המחוזי הערה בספר בזה הענין. ואם אותו אדם נתון במשמר לצורך החקירה בלבד, יוציאנו לחפשי, ואם אינו נתון במשמר, יפטור אותו.

(4) הפרוצידורה שינהגו על פיה במו"מ משפטי עפ"י פקודה זו, בנוגע לגבית עדות בשבועה, חקירתם של עדים וחקירתם חקירה-שכנגד, הופעת עורכי דין, מסירת צוויים, כתבי הזמנה ושאר מסמכים, הוצאה לפועל של צוויי ושאר ענינים כיוצא בזה, תהא כפרוצידורה הנוהגת באותה שעה במשפטים דחופים המתבררים בפני שופט שלום:

בתנאי:

(א) שלא תנוסח כל אשמה אחרת זולת אותה המתגלית מתוך הידיעה המאשמת הכלולה בכתב ההזמנה;

(ב) שבמו"מ משפטי עפ"י פקודה זו לא יהא צורך להוכיח כי הנאשם אשם במעשה מסויים או במעשים מסויימים העשויים להראות את מטרותיו או את כוונתו או את אפיו ואפשר ליתן צו נגד אותו אדם אם מתוך מסבות המקרה או מחמת אפיו הידוע, כפי שהוכח למושל המחוז או לנשיא בית משפט מחוזי, נראה לאותו מושל מחוזי או לאותו נשיא בית משפט מחוזי כי צריך ליתן צו כזה;

(ג) שאין לערער על צו שנ ניתן ע"י מושל מחוזי או נשיא בית משפט מחוזי עפ"י פקודה זו.

6. (1) שטר הערבות שינתן ע"י אדם עפ"י פקודה זו יחייב אותו להיות שומר שלום או להמנע ממעשים העלולים להשבית את שלות הצבור או להתנהג כהוגן.

מהותו של שטר הערבות, והסמכות לחחרים את סכמו

(2) כל מקום ששטר ערבות המתנה את שמירת השלום או את ההמנעות ממעשים העשויים להשבית את שלות הצבור או התנהגות הוגנת, ניתן עפ"י הוראות פקודה זו ע"י איזה אדם, אם כנאשם או כערב, בהתאם לצו מאת מושל מחוזי או מאת נשיא בית משפט מחוזי או בהתאם לצו בית משפט עפ"י סעיף 15, הרי משהוכח לאותו מושל מחוזי או לאותו נשיא בית משפט מחוזי או לאותו בית משפט שהאדם שנתן את שטר הערבות בתורת אשם נתחייב בדינו על עברה שעפ"י החוק היא הפרת התנאי שבאותו שטר ערבות, יכולים הם לפסוק